

Kwattasoldaten

Kent u ze nog? De reepjes chocolade in melk of puur met het bekende zegeltje met een soldaatje met geweer erop en afkomstig uit Breda? Zo bekend zelfs, dat mensen vroeger aan jou vroegen : ‘lust je een reepje Kwatta?’, terwijl ze gewoon een reep chocolade van Droste, van Houten of Lindt bedoelden! Gek waren de mensen erop, want uiteindelijk waren de “Kwatta-soldaatjes” de voorgangers van de DE-punten en andere spaarstelsels, waarmee tientallen onnodige guldens uit de zakken van de brave burgers werden geklopt, want bij inlevering van tig volle spaarkaarten kreeg je een doos bonbons of andere snoepwaren cadeau. En bij de DE -koffiepunten en Airmiles is het niet anders. Je moet je eerst suf kopen aan koffie of liters benzine van Shell voor je voor een deel van je Airmiles een badlaken, onderbroek of luxe zeeptank kunt aanschaffen met nog een aanzienlijke bijbetaling. En de Castella - kopjes leverden bij inlevering van enkele duizenden hoofdjes ook weer een gratis pak Castella op, waardoor je was witter dan wit werd. Ik herinner het me nog als de dag van gisteren, want mijn moeder en zussen namen af en toe het sigarenkistje met spaarzegels ter hand om de diverse soorten zegels te sorteren en op de daarvoor bestemde kaarten te plakken. Zo gingen er bij ons thuis ook menige Vegé- en Dividendzegel door hun handen.

Maar... er waren en zijn misschien nog wel andere Kwattasoldaten in omloop. In mijn lichting 57 – 4 werden daarmee de (dienstplichtige) militairen met een administratieve functie, een baan bij de intendance en keukentropen bedoeld. Zij werden niet als volwaardig soldaat beschouwd, omdat zij schijnbaar niet geschikt werden geacht om te dienen bij de infanterie, artillerie of de cavalerie.

Dit vanwege hun lichamelijke gesteldheid of het beroep dat ze uitoefenden of opleiding die ze volgden. Tegenwoordig lijkt het erop dat de hele krijgsmacht uit Kwattasoldaten bestaat en zeker het zandhazendeel van infanterie, cavalerie, artillerie en andere afdelingen, die ‘s lands wapenrok op het land dragen. Het schijnt dat er niet genoeg munitie meer is, zelfs geen oefenminutie meer, want als er tijdens oefeningen geschoten wordt roepen de landsverdedigers ‘pief paf poef’ , zoals we dat deden bij het cowboytje of soldaatje spelen. En als ze vinden dat de ‘vijand’ geraakt is, roepen ‘jij bent dood’ of ‘je bent gewond’. En dan maar hopen dat de ‘vijand’ niet roept van ‘je liegt, ik ben helemaal niet ‘dood (gewond)’. En de vijand tegenhouden met tanks gaat ook niet meer, want die hebben we een fiks aantal jaren geleden naar allerlei landen, waar ze die beter niet kunnen hebben.

Edoch, er is nog een probleem bijgekomen. In zijn column Helm in de PZC van 18 augustus van het ‘Jaar onzes Heren’ 2016, doet super columnist Willem van Dam ons kond dat onze landsverdedigers ook niet meer over voldoende helmen beschikken. Slechts het strijdende deel van onze landweermacht beschikt nog over deze metalen hoofddeksels. De anderen, zeg maar het ‘Kwattadeel’ moet het maar zonder doen. Hij heeft er wel een oplossing voor. Hij raadt de Generale Staf aan contact op te nemen met het oorlogsmuseum in Nieuwdorp, want die zullen nog wel wat helmen in voorraad hebben. Leuke oplossing, maar..... je kunt moeilijk de hoofdfoerier op pad sturen met een Duitse helm, de hoofdospik met een zo’n mal Engels potje en de opperbevelhebber met nog een Franse helm uit de eerste Wereldoorlog.

Misschien heb ik een deeloplossing. Ten eerste : neem van de kinderen die met de helm worden geboren meteen die helm in, leg er namens de koning beslag op in het belang van de natie en lever die in bij één van de vele depots, waar momenteel de magazijnen staan volgestouwd met goederen, die niet gebruikt worden omdat we geen dienstplichtige ‘fillers en ‘ouwe happers’ meer hebben. Verander er desnoods de grondwet voor, want het belang van het vaderland dient alle prioriteit te hebben. Tweedens : beperk je bij het confisceren van helmen niet alleen tot het oorlogsmuseum in Nieuwdorp, maar neem ook in de andere talloze oorlogsmusea de daar aanwezige helmen in beslag. En van mij mogen het ook de oude Duitse modellen met piek bovenop uit de Frans Duitse oorlog van 1870 zijn. En een derde oplossing : die past helemaal in onze duurzame tijd. Gebruik natuurlijke materialen om helmen van te vervaardigen. Laat na het maaien van duinen en bossen het helmgras niet verdwijnen als veevoeder, maar gebruik het

om er helmen van te maken. De soortnaam ‘helmgras’ duidt deze mogelijkheid al aan. En er is / zijn in den lande altijd wel mens(en) te vinden die het helmgras zodanig weten te harden dat ze bestand zijn tegen de inslag van geweer- en andere lichte kogels, waardoor deze gewassen een duurzame bestemming krijgen. Dan dragen ook de natuurbeschermers of - bewaarders een wezenlijke steen bij aan de verdediging van ons geliefde vaderland en zijn we het eerste land ter wereld dat een duurzame krijgsmacht bezit en de fabricage van chocolade ook nog bijdraagt aan de weerbaarheid van onze ‘patatgeneratie’.